

مستی از باب عشق خاکست سیداری است

دهد و ادب اندوزد، شایسته‌تر به تعظیم است از آن که دیگری را تعلیم دهد و ادب آموزد» (حکمت ۷۳، نهج‌البلاغه).

آموزش ریاضی تنها به فرمول‌ها و محاسبه‌ها ختم نمی‌شود، بلکه باید بستری برای تفکر خلاق، تحلیل منطقی و حل مسئله باشد. در این مسیر، نقش معلمان و پژوهشگران بسیار حیاتی است و هدف ما، فراهم کردن محتوایی است که آن‌ها را در این امر یاری کند. در این شماره پای صحبت‌های معلمی برگزیده می‌نشینیم و از او راز این برگزیدگی را می‌شنویم. شاید یکی از معضلات دانش‌آموزان در یادگیری ریاضی، نحوه نادرست ایشان در رویارویی با مسئله‌های ریاضی است؛ نسخه‌ای برای درمان این درد می‌پیچیم. از دریچه خلاقیت و نوآوری، یادگیری ریاضی را به تماشای می‌نشینیم. قدری پیرامون سواد آماری مدرسه‌ای می‌خوانیم. برگ‌هایی چند از زندگی ریاضی‌دان نامی، **گاوس** را ورق می‌زنیم تا از این مهم پرده برگیریم که علم خود ثروت است؛ ثروتی بزرگ که دستیابی به آن تنها با جهدی بلیغ میسر و ممکن است. و در پایان راهکاری را با شما معلمان به اشتراک می‌گذاریم تا بازخوردی مناسب از کلاس درسی خویش بگیرید و آموزش را به گونه‌ای مؤثر پیاده سازید.

امیدواریم مطالب این شماره برای شما مفید باشد. مشتاقانه منتظر دریافت نظرات، پیشنهادها و مقاله‌های ارزشمند شما هستیم تا با هم به ارتقای آموزش ریاضی در کشور کمک کنیم. همانند رمزینۀ شماره پاییز، راه‌های ارتباطی با من و مجله در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است.

سپاس فراوان

میثم سلیمانی ملک‌ان

سال عاشقان عابد و محبان سالک به شهر شعبان پایان می‌پذیرد. **حافظ** (علیه‌الرحمه) چه زیبا می‌گوید:

ماه شعبان منه از دست قدح کاین خورشید

از نظر تا شب عید رمضان خواهد شد

و آنکه چون من، عملی شایسته‌اش در کف نیست، از این انجام محزون است. پس به‌ناچار پیاله در خم محبت الهی فرو می‌برد و از این شراب طهور آنچنان مست می‌شود که حزنش نماند. **منوچهری** چه زیبا حکایت من و باده را بیان می‌دارد؛ آنجا که می‌گوید:

ای باده فدای تو همه جان و تن من

کز بیخ بکندی ز دل من حزن من

در مناجات امیر مؤمنان در این ماه شریف، آنگاه که بدین فقره می‌رسم، سرور تمامی قلوب را فرا می‌گیرد که «لم یکن لی حول فانتقل به عن معصیتک الا فی وقت ایقظتني لمحبتک». با این نجوا در فکر فرو می‌روم که چه نیکو «چوبی» است «زمزمۀ محبت» که «طفل گریز پای» را آنچنان به نشاط ادب می‌کند که «جمعه» نیز او را به «مکتب» می‌آورد. می‌خواهم قدری گله‌گزارم از آن معلمان که به بهانه‌های گونه‌گون، خویش را از این اکسیر محروم می‌کنند. دانش‌آموزان نسل کنونی از سرمای‌دنیازدگی لرزان‌اند و تنها سرسپردۀ آنان‌اند که به هُرم محبت، وجودشان را گرما می‌بخشند.

آن را که پای در مسیر «تعلیم و تربیت» می‌نهد و ردای معلمی بر تن می‌کند، رسالت بس سنگین است. امیر بلاغت و فصاحت، **علی** (علیه‌السلام) می‌فرماید: «آن که خود را پیشوای مردم سازد، پیش از تعلیم دیگری، باید به ادب کردن خویش پردازد، و پیش از آن که به گفتار تعلیم فرماید، باید به کردار ادب نماید. و آن که خود را تعلیم